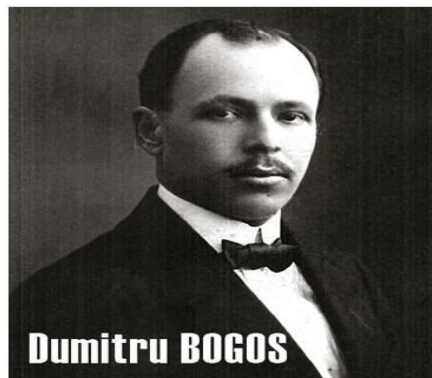

**FĂURITORI ȘI MARTIRI AI UNIRII BASARABIEI CU ROMÂNIA -
MAIORUL BOGOS DUMITRU (1889-1946)**

**CREATORS AND MARTYRS OF THE UNION OF BESSARABIA
WITH ROMANIA - MAJOR BOGOS DUMITRU (1889-1946)**

*Colonel (r.) conf. univ. dr. Anatol MUNTEANU**
(Academy of Romanian Scientists, 3 Ilfov, 050044, Bucharest, Romania,
email: secretariat@aosr.ro)

Rezumat: Dumitru Bogos s-a născut în familia preotului Dmitrie. Studii: școala primară și liceală-Lăpușna, seminariul teologic -Chișinău, Facultatea de drept - Varșovia (1914). A participat la Primul Război Mondial, la lucrările Congresului militarilor moldoveni, Șef de Stat Major al armatei moldovenești. După Unire a fost prefect de Lăpușna (1918-1920), Ministru al Basarabiei (1922), primar al Chișinăului (1931-1933), deputat în trei legislaturi, a fost publicist foarte dotat: „...trezește-te, parcă ești român, dă mâna cu frații tăi de pe pământul românesc pentru Unire și fericire.... Numai Unirea ne va scăpa de robia dușmanului.” Căpitan Dumitru Bogos, 6 februarie 1918.

A participat la eliberarea Basarabiei în Al Doilea Război Mondial, a fost șeful „subcentrului H” de informații al Comandamentului Corpului 3 Armată. În 1944 a participat la luptele pentru eliberarea Transilvaniei. Maiorul Dumitru Bogos este un erou național al românilor, a fost un ostaș activ, devotat până la moarte cauzei naționale, neamului și pământului românesc. A fost asasinat în condiții neelucidate, în anul 1946, a fost înmormântat fără onoruri militare, care i se cuveneau.

Cuvinte cheie: preot, studii, seminar, război, serviciu secret, patriot, ofițer, armata română, Unirea.

* Membru corespondent al Academiei Oamenilor de Știință din România, email: anatol_munteanu@yahoo.com.

Abstract: Dumitru Bogos was born into the family of priest Dimitrie. Education: primary and high school - Lăpușna, theological seminary - Chișinău, Faculty of Law - Warsaw (1914). He participated in the First World War, in the works of the Congress of Moldovan Military, Chief of Staff of the Moldovan Army. After the Union he was prefect of Lăpușna (1918-1920), Minister of Bessarabia (1922), mayor of Chișinău (1931-1933), deputy in three legislatures, he was a very gifted publicist: "... wake up, as if you are Romanian, shake hands with your brothers on Romanian soil for Union and happiness.... Only Union will save us from the slavery of the enemy." Captain Dumitru Bogos, February 6, 1918.

He participated in the liberation of Bessarabia in World War II, was the head of the "H" intelligence subcenter of the 3rd Army Corps Command. In 1944 he participated in the battles for the liberation of Transylvania. Major Dumitru Bogos is a national hero of the Romanians, he was an active soldier, devoted to the national cause, the Romanian people and the Romanian land until death. He was assassinated under unclear circumstances in 1946, he was buried without military honors, which were due to him.

Keywords: priest, studies, seminary, war, secret service, patriot, officer, Romanian army, Unification.

Dumitru Bogos s-a născut la 14 iunie 1889 în familia preotului Dimitrie, în comuna Grozești, județul Lăpușna. Părinții, Dumitru și Vera, l-au înzestrat pe fiul Dumitru Bogos cu credință în Dumnezeu, cu dragoste de carte și devotament pentru Țara și neamul românesc. Tânărul Dumitru a absolvit cu succes Seminarul Teologic din Chișinău, dar nu a putut îmbrățișa meseria de preot și părinții l-au îndemnat să învețe, ca să termine o facultate, pentru a avea o viață mai bună, mai fericită. Găsindu-și niște neamuri mai îndepărtate la Livov, a fost sfătuit să plece în Polonia ocupată de ruși, unde taxele de învățământ erau mult mai mici decât la Chișinău, Odessa sau Petersburg.

A intrat și a terminat cu excelență Facultatea de Drept din Varșovia, iar lucrarea de licență „Statele Unite ale Europei”, a fost premiată de senatul universității. După terminarea facultății, a lucrat o perioadă de timp ca avocat, cunoscând la perfecție trei limbi: română, rusă, franceză.

În 1914, este mobilizat în Armata Imperială Rusă, iar după absolvirea cursurilor Școlii de Ofițeri este trimis pe frontul de Nord-Vest, unde luptă împotriva nemților în Polonia și în Țările Baltice. Este de două ori rănit, a fost decorat pentru vitejie și curaj cu ordinele „Sfânta Ana” clasa III-a și „Sfântul Stanislav” clasa a II-a. În 1916, unitatea din care făcea parte Dumitru Bogos este trimisă pe frontul românesc. În luptele cu austro-ungarii din zona Cernăuților, regimentul rusesc, fiind într-o poziție dezavantajoasă, este distrus de inamic, marea unitate este desființată iar subunitățile rămase sunt trimise la Odessa pentru refacere. În această garnizoană militară,

majoritatea unităților militare erau completate cu ostași și ofițeri moldoveni din Basarabia, Transnistria și Regiunea Bug.

La Odessa este încadrat la Școala pentru traductori militari ruso-români, face cunoștință cu căpitanul Emanoil Catelli, cu locotenentii Ion Pelivan, Anton Crihan, Nicolae Ciornei, Ion Pascaluță și alții, care erau influențați de ideile revoluționare ruse, de politica modernă socialistă și de descătușare a popoarelor înrobite de Rusia Țaristă. Se include în activitatea Comitetului Ostășesc moldovenesc din Odessa, ia legătura cu fruntașii Partidului Național Moldovenesc, colaborează la ziarul „Cuvânt Moldovenesc”.

În aprilie 1917, împreună cu 18 activiști ai Comitetului Ostășesc participă la organizarea mitingului militarilor moldoveni din Odessa, fiind adeptul autonomiei și independenței Moldovei de peste Prut. A fost delegat și a participat la Congresul Ostășesc din 20-27 octombrie 1917, fiind însărcinat cu organizarea cohortelor miliției militare și a armatei în tânăra Republică Moldovenească. Ca rezultat, Sfatul Țării l-a desemnat în funcția de Șef al Statului Major al Armatei Moldovenești. Căpitanul Bogos Dumitru, delegatul Comitetului Central Militar Moldovenesc, în ședința de deschidere a Sfatului Țării din noiembrie 1917, face următorul apel: *”...Până acum noi, moldovenii, am apărut multe țări, acum vreau să apărăm și țara noastră, care ne e mai scumpă ca orișice... Avem obligațiunea de a-i aduna pe toți moldovenii din Rusia, în programele naționale moldovenești. ... Luați măsuri grabnice, să fie chemați toți moldovenii în patrie...”*.

În septembrie-decembrie 1917 situația în localitățile moldovenești din Basarabia era foarte complicată. Pe adresa Sfatului Țării soseau zilnic telegrame despre tâlhăriile, jafurile și omorurile oamenilor de la sate din partea soldaților ruși înarmați, care, de frică, părăseau cu miile frontul românesc. Spre exemplu, în telegrama din 17.12.1917, se comunică: *”Din Direcția Chișinău spre Dubăsari se îndrepta un transport militar de 600 de oameni, ferma din Onițcani este devastată. Este amenințată moara și depozitul cu 20.000 kilograme de făină. Cerem ajutor, urgent.”*, semnează președintele satului, Moraru. În telegrama nr. 3105 din 25.12.1917, se comunică Sfatului Țării: *„Economiiile (fermele) din satul Tartaul și Băduca Moldovan sunt devastate. Toată pâinea este furată. Ferma Tartaul a ars. Cerem ajutor”*, comisarul județului Cahul, Demușcel. Erau sute de semnale pe adresa Sfatului Țării și autorităților moldovenești. Căpitanul Bogos Dumitru, loial ordinilor stabilite de Sfatul Țării, a organizat și trimis în satele moldovenești cohorte militare, călăreți și căruțe cu ostași moldoveni, pentru paza proviziilor, gospodăriilor oamenilor de la sate, a organizat menținerea ordinii și pazei localităților rurale. La rând cu activitățile menționate, făcea și agitație patriotică prin satele moldovenești, chema populația la ordine socială, la unitate națională, le spunea oamenilor: *”...Da*

noi toți care vorbim o limbă românească suntem români. Și neamul nostru este mare, și cu o istorie mândră. Luați harta și vedeți: de la Nistru până la Tisa, tot pământul e al României. Aici vezi Basarabia scumpă, România-mamă, Bucovina mândră, Ardealul glorios și Banatul frumos. Suntem bogați, dar, prin întunericul pe care l-au răspândit între noi străinii, noi am uitat de bogăția noastră, ni s-au sărăcit sufletele. ... Aduceți-vă aminte că sunteți români! Uniți-vă cu tot neamul vostru, faceți o familie mare, îmbogățiți-vă și trăiți în fericire, ca să vă privească lumea întregă ca pe o națiune puternică! Basarabeanule!, eu știu că-ți place cinstea! Atunci, trezește-te, par-că ești român, dă mâna cu frații tăi de pe pământul românesc pentru unire și fericire! ...Toți la luptă, toți la Unire cu neamul nostru românesc, căci numai Unirea ne va scăpa de robia dușmanului!”.
Dumitru Bogos, 9 februarie 1918.

În martie 1918, după contopirea Armatei Moldovenești cu Armata Română, căpitanul Bogos Dumitru trece împreună cu alți ofițeri-colegi în componența Armatei Române. Între anii 1918-1920, a fost unul dintre primii prefecți de județ în Lăpușna, apoi Secretar General al Internelor în Basarabia (1921) în prima guvernare a mareșalului Al. Averescu și ministru (1922) al Basarabiei în guvernul lui Take Ionescu. Printre funcțiile administrative, a deținut-o și pe cea de primar al municipiului Chișinău în 1931-1934, iar, ca legiuitor, a fost deputat de Lăpușna în trei legislaturi în Parlamentul României, din partea Partidului Național Țărănesc. Este autorul lucrării „Basarabia la răspântie” – 1924, și a mai multor articole de revistă și ziare, a fost colaborator la revista „Viața Basarabiei”, Chișinău 1932. Biografia căpitanului Bogos Dumitru a fost inclusă în „International Reference Library and Political Parties in Romania”, Londra, 1936.

Înainte de începerea celui de-Al Doilea Război Mondial, în perioada 13 septembrie - 12 octombrie 1939, a fost concentrat la Cercul Militar teritorial Lăpușna, la Batalionul 15 Infanterie Marină. În preajma declanșării războiului antisovietic, Dumitru Bogos avea 52 de ani, era căsătorit și avea trei copii. Cu toate acestea, fiind maior în rezervă, a fost mobilizat în Armata Română, că era nevoie de experiența ofițerului basarabean în războiul de la Răsărit.

În primele șase luni de război, s-a aflat la Detașamentul Infanterie Marină, Odessa, dislocat între Nistru și Bug, în calitate de ajutor al comandantului Detașamentului, ca mai apoi, între 14 aprilie și 15 octombrie 1943, să fie transferat la Marele Stat Major, Secția a II-a-informații și contrainformații pe Frontul de Est. Din 14 iunie 1943, a fost repartizat la Centrul de informații „B”, activând pe frontul din Crimeea și din Taman, pe lângă Centrul de Comandă al Corpului de Cavalerie.

La 17 octombrie 1943, în baza ordinului nr. 542.135 al Marelui Stat Major, Dumitru Bogos a fost repartizat la Centrul de Informații „H” în

calitate de șef de subcentru, specializat în exploatarea informativă a prizonierilor. Aflat în această funcție, Dumitru Bogos a colaborat intens cu serviciile de informații române S.I.I., Birourile 2 ale Marilor Unități românești și germane, în special cu autoritățile lagărelor germane de prizonieri sovietici.

A exploatat informativ un șir de prizonieri sovietici din lagărul german de la Bobrovii Kut. În afară de informații cu caracter operativ. Dumitru Bogos a raportat conducerii „Centrului H” informații privind: starea de spirit a populației din Rusia sovietică, situația românilor-moldoveni din Nicolaev, Herson, Odesa, Transnistria, situația din Asia Mijlocie – Tadjikistan, Kazahstan, Uzbekistan, lupta antisovietică de eliberare națională a popoarelor din Caucaz. Acestea erau informații serioase pentru perioada respectivă, deoarece pe baza lor, se făceau prognoze politice.

În informații și contrainformații, maiorul Dumitru Bogos a reușit să-și aducă aportul la completarea fluxului informațional despre inamicul sovietic. Iată ce spunea Șeful „Centrului H”, lt. colonel D. Bădărău despre acest ofițer: „... *Maiorul Bogos Dumitru, prezentat la serviciu în ziua de 31 octombrie 1943, a fost întrebuințat în intervalul de la 01-23 noiembrie în misiuni contrainformative în Nicolaev și împrejurimi, în special pentru verificarea unor date cerute de Armata a 3-a și de Marele Stat Major.*

În același timp, a fost pus să se intereseze, în timpul diverselor deplasări ce le făcea în interes de serviciu, de starea morală, disciplina și ținuta trupelor române și a ostașilor izolați care treceau prin Nikolaev spre front sau spre țară.”

Ofițerul Dumitru Bogos a participat la nenumărate misiuni de deplasare și cercetare a prizonierilor sovietici, vorbind perfect rusa fără translator.

„De la 23 noiembrie la 18 decembrie 1943, maiorul Bogos Dumitru a lucrat în lagărul german de prizonieri ruși din localitatea Bobrovii Kut, la 54 km nord-est de Herson, unde a interogat o serie de prizonieri care au fost în măsură a furniza informații importante. În alte lagăre din acea regiune nu a putut să se deplaseze din cauza deselor atacuri ale partizanilor și lipsei de drumuri și a drumurilor desfundate.”

Începând cu 23 martie 1944, Dumitru Bogos a preluat la Odessa conducerea „Subcentrului H”. La 27 martie 1944, „Centrul H” a informat Biroul 2 al Corpului 3 Armată că în conformitate cu dispozițiile șefilor superiori ai Armatei Române, Dumitru Bogos a fost plasat ca *șef într-un organ informativ special. Misiunea acestui organ era de a exploata toate sursele informative, inclusiv prizonierii și dezertorii de la trupele din subordinea Corpului 3 Armată română. Trebuiau să cerceteze persoanele prinse în flagrant delict, suspecte de spionaj, terorism sau alte acte*

subversive. Toate datele obținute erau raportate în primul rând Comandamentului Corpului 3 Armată, apoi „Centrului H”.

După o scurtă activitate la Odessa, sub presiunea frontului sovietic, Subcentrul condus de Dumitru Bogos, împreună cu „Centrul H” și celelalte subcentre din subordine, s-a instalat în Basarabia, iar de acolo, în mare grabă, s-a instalat în România.

După stabilizarea frontului în aprilie 1944, „Subcentrul H”, condus de maiorul Dumitru Bogos, a revenit în Basarabia și s-a instalat în ziua de 17 aprilie 1944 la Chișinău, activând pe lângă Divizia 14 Infanterie română, aflată sub comandamentul german. În a doua decadă a lunii aprilie 1944, „Subcentrul H” s-a deplasat pentru activități informative și contrainformative la Strășeni, pe lângă Corpul 47 al Armatei germane. În urma activităților din Basarabia, maiorul Dumitru Bogos a raportat informații către serviciul românesc referitoare la: *abuzurile autorităților militare germane și ale militarilor germani, la situația morală și materială a Armatei germane; de la prizonierii ofițeri sovietici, a obținut date importante despre starea ostașilor sovietici, s-au cules informații despre componența Diviziei 84 a Armatei a 4-a sovietice de pe Frontul II ucrainean, despre starea populației civile din sectorul ocupat de sovietici și activitatea organizației de partizani din pădurea Căpriană, etc.*

După o prezență permanentă în cele mai periculoase sectoare ale frontului, la 17 mai 1944, maiorul Dumitru Bogos a solicitat să fie deconcentrat. Raportul lui a fost trimis Secției a II-a a Marelui Stat Major, pentru a se decide trecerea în rezervă. Superiorul în funcție, căruia i-a fost predată lucrarea, lt. col. Dm. Bădărău, a notat următoarele: *”... Ofițerul, fiind înaintat în vârstă, nu este în măsură să suporte eforturile cerute de actualele împrejurări în care activează ”Centrul H”, avea 56 de ani, era bolnav de reumatism și ”suferea de oboseală”. Șeful Centrului ”H” ruga să i se soluționeze favorabil cererea”*. Din cauza că situația de pe front devenea tot mai dramatică, Dumitru Bogos a fost obligat să-și continue activitatea în „Centrul H”.

După înfrângerea armatelor române și germane în operațiunea ”Iași-Chișinău”, august 1944, întreaga activitate informativă și contra informativă a serviciilor speciale românești de pe Frontul de Răsărit a fost sistată. Maiorul Dumitru Bogos a fost reîncadrat în alte unități militare și trimis în alte zone fierbinți ale frontului.

În campania Armatei române de pe frontul de Vest, maiorul Dumitru Bogos a participat în luptele de eliberare a Transilvaniei. Alte detalii despre activitatea maiorului Bogos Dumitru după terminarea războiului rămân necunoscute. Se știe că a fost vânat și persecutat de NKVD-ul sovietic și serviciile secrete românești.

A decedat în condiții neelucidate, în 1946 și a fost înmormântat fără onoruri militare în cripta familiei din cimitirul Mănăstirii Cernica.

Maiorul Dumitru Bogos este un Erou național al românilor, a participat activ la actul Unirii Basarabiei cu România. A fost un ostaș devotat până la moarte cauzei naționale, cu mult curaj și demnitate și-a îndeplinit misiunea pentru neamul și pământul românesc

Toți cei trei frați ai familiei Bogos: Dumitru (1889), Sergiu (1891) și Vlad (1893), au fost patrioți români, cu un trecut politic, social și obștesc de invidiat. Toți au luptat pentru făurirea României Mari.

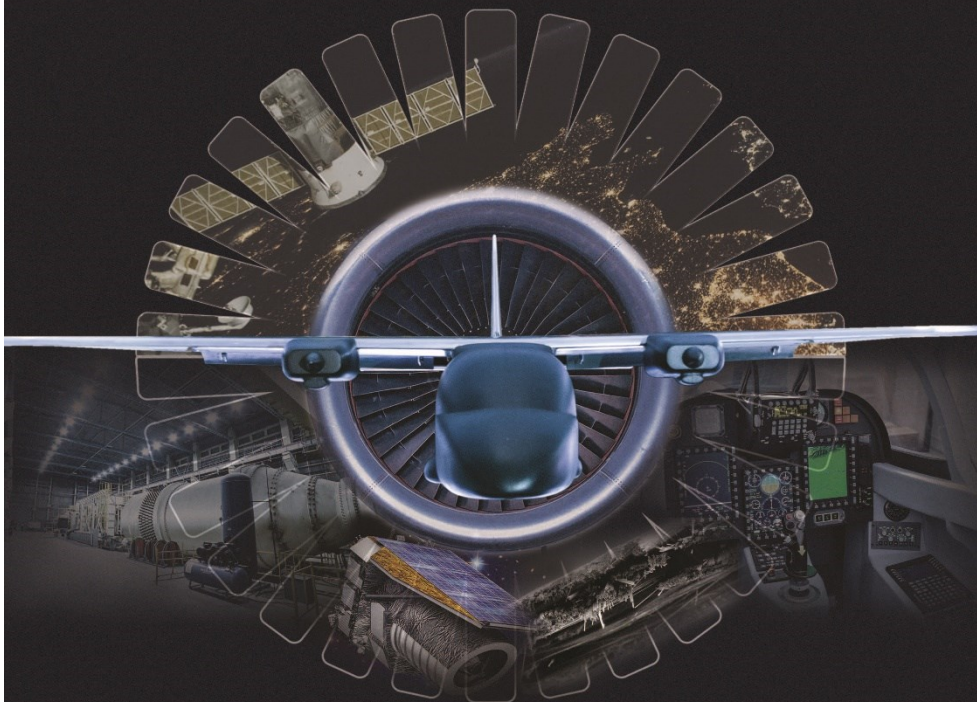
Distincții: ordinele Sf. Ana, Sf. Stanislav (pentru vitejie pe timpul când era ofițer în armata țaristă); Regele Ferdinand cl.I; Steaua României în grad de Comandor; Coroana României în grad de Comandor, Vulturul României în grad de Ofițer, Medalia Peleş.

BIBLIOGRAFIE

- BOGOS D., La răspântie, Moldova de la Nistru 1917-1918, Chișinău, 1998.
CHIRIAC A., Membrii Sfatului Țării, București, 2001;
GHIBU O., De la Basarabia rusească la Basarabia românească, Cluj, 1926;
Arhiva militară de la Pitești, Dosar: mr. Dumitru Bogos, p. 46.

**PESTE 70 DE ANI DE TRADIȚIE
ÎN CERCETARE AEROSPAȚIALĂ**

www.incas.ro
incas@incas.ro
B-dul Iuliu Maniu, Nr. 220, 061126, Sector 6
București, ROMANIA

ÎN ATENȚIA COLABORATORILOR !

Pentru cei ce doresc să publice articole în Revista de Științe Militare, publicație indexată în baza de date internațională CEEOL și pentru o mai bună procesare a articolelor, supunem atenției dumneavoastră, următoarele cerințe obligatorii.

1. Criteriile de selecție a articolelor sunt următoarele:

Circumscrierea în aria tematică a revistei în următoarele domenii: actualitatea politico-militară; tendințe și perspective în domeniile securitate, apărare, geopolitică și geostrategie, societatea informațională; problematica păcii și a războiului; strategie militară; securitate cibernetică.

Originalitatea – argumentare proprie; caracter de noutate; să nu fi fost publicat anterior;

Caracter științific al lucrării – stil neutru, obiectiv, argumentarea afirmațiilor și precizarea tuturor resurselor bibliografice utilizate;

Bibliografie relevantă, care să cuprindă lucrări de prestigiu și surse recente, redactată conform cerințelor bazei de date internaționale în care este publicată revista;

2. Dimensiunea articolului și norme de editare.

Dimensiunea articolului poate varia între minim 6 și maxim 12 pagini (inclusiv notele de subsol, bibliografia, figurile și anexele).

Setări pagină: margini 2 cm, format A 4.

Textul, articolului se va scrie cu font Times New Roman, dimensiune corp 12, spațiere la 1 rând, cu diacritice. Nu sunt acceptate fonturile care au mapări neobișnuite (în care caracterele diacritice – ș, ț, ă, î, â și Ș, Ț, Ă, Î, Â – înlocuiesc alte caractere - [,], @, ~, \ ș.a.m.d.). Articolul trebuie cules, pur și simplu, fără nicio altă formatare în afara sublinierilor, acolo unde este cazul folosind bold și italic.

Ecuatiile. Indiferent de locul pe care îl ocupă în cadrul articolului, ecuațiile se introduc numai în Microsoft Equation Editor. La limită, se acceptă ecuații scrise de mână, numerotate și trimise separat de restul articolului).

Figurile. Sunt acceptate formatele vectoriale standard. În cazul figurilor produse cu o altă aplicație decât Microsoft Word (de exemplu, Corel Draw sau AutoCAD), fișierele respectivelor aplicații vor fi trimise împreună cu restul articolului. Figurile trimise în format electronic vor fi desenate la dimensiunile la care pot fi tipărite, iar dimensiunea textului trebuie să fie între 8 și 12 puncte tipografice. Sunt acceptate și figuri desenate de mână, pe foi separate de restul articolului, cu condiția ca desenele să fie clare și să poată fi ușor identificat locul din cadrul articolului în care trebuie să se regăsească.

Denumirea fișierului trebuie să conțină numele autorului și titlul articolului fără diacritice. Salvarea se va face ca document Word.

3. Structura articolului

Titlul articolului în limba română și în limba engleză (centrat, scris cu majuscule, bold, font 14).

Sub titlul articolului o prezentare de autor succintă, care să cuprindă următoarele elemente (după caz): grad militar, titlu didactic/cercetare, titlu științific, prenume, nume, iar la subsolul paginii funcția deținută la principala afiliere instituțională, în cazul doctoranzilor – domeniul cercetării, universitatea, e-mail.

Un rezumat relevant, de circa 150 de cuvinte (caractere italice), 5-6 cuvinte-cheie (caractere italice), în limba română (rezumat) și engleză (abstract).

Introducere/Considerații preliminare.

Două-patru capitole, eventual sub-capitole. Opțional, dacă se consideră util pentru argumentare, pot fi incluse în articol tabele/grafice/imagini, cu trimitere din text către acestea. Ele vor fi expediate redacției odată cu articolul, în format jpeg/png/tiff. În cazul tabelelor, deasupra se scrie, „Tabelul nr. X: titlu”, iar în cazul imaginilor, hărți, etc., dedesubt se scrie Figura nr. X: titlu”. În ambele cazuri, se menționează sursa (dacă este cazul) în notă de subsol.

Concluzii.

4. Referințe bibliografice

Articolul va cuprinde note de subsol și bibliografie, după modelul ilustrat în cele ce urmează. Toate sursele bibliografice citate se indică în limba în care au fost consultate, cu transliterație în caractere latine dacă este cazul/opțional, traducerea titlului din limba străină; La notele de subsol, se începe cu prenumele autorului, iar la final se menționează și nr. paginii/paginilor (p./pp.).

Titlul unui articol se marchează cu ghilimele, iar numele revistelor și al cărților se marchează cu caractere înclinate (cursive) /italice.

Exemplu de carte: Milton G. Leherer, *Ardealul pământ românesc*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989, pp. 37 - 45.

Exemplu de articol: Anghel Andreescu, „Ardealul a fost și va rămâne pământ românesc”. în *Revista de Științe Militare*, nr. 2/2019, București, Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, p. 96.

Sursele electronice se citează cu link-ul întreg, menționând autorul, titlul cărții/articolului (între ghilimele) și numele publicației (se indică și data la care a fost accesată).

Exemplu: Daniel Guță, „Cât de întinsă a fost Dacia antică. Regele care i-a lărgit cel mai mult granițele, dar nu a reușit să aducă pacea în ținut”, în *Adevărul*, nr.14 martie 2017, disponibil la <https://adevarul.ro/locale/hunedoara/cat-intinsa-fost-dacia-antica...>, accesat la 02 09 2019.

La bibliografie, se vor menționa toate lucrările citate în articol. Sursele se ordonează alfabetic, după numele autorului, scris cu majuscule.

Exemplu de carte: BUZATU G., *România sub imperiul haosului 1939-1945*, Editura Polirom, București, 2007.

Exemplu de articol: CALAFETEANU I., „Spolierea României la Tratatul de Pace de la Paris”, în *Historia*, nr.3/2014, București, Editura Polirom.

Sursele electronice se citează cu link-ul întreg, menționând autorul, titlul

cărții/articolului (între ghilimele) și numele publicației (se indică și data la care a fost accesată). Exemplu:

DAVID A. V., „Generalul Berthelot – un francez cu inimă de român”, în volumul *Studii de istorie a înălțării și declinului nației românești*, Editura TENPUS DACOROMÂNIA COMITERRA, București, 2006, disponibil la <http://fscro.eu/generalul-berthelot-unfrancez-cu-inimă-de-roman>, accesat la 22 09 2019.

5. Evaluarea științifică a articolelor se realizează de referenții științifici ai revistei. Concluziile acestora sunt aduse la cunoștința autorilor, ele reprezentând argumentul pentru acceptarea/respingerea articolelor. În urma evaluării, există trei posibilități: a) *acceptarea articolului* spre publicare ca atare sau cu modificări minore; b) *acceptarea articolului* spre publicare cu modificări/completări de substanță; c) *respingerea articolului*.

Nota bene: Redacția își rezervă dreptul de a face sau de a solicita autorilor modificări ce se impun pe text. Articolul se predă redacției în termenul agreat și va corespunde formei finale a materialului în limba română sau în engleză. Traducerea în limba engleză (British English sau American English, respectând principiul consecvenței) trebuie să fie completă și corectă, corespunzătoare standardelor academice, întrucât ediția în limba engleză este indexată în baze de date internaționale și difuzată comunității științifice internaționale.

Citatele din lucrări/documente oficiale (legi, tratate etc.) și din declarațiile existente în limba engleză ale unor personalități trebuie preluate ca atare din original. *Ghilimelele* se notează astfel: în limba română „...”, iar în limba engleză: “...”.

Materialele nu vor conține informații clasificate.

Responsabilitatea privind conținutul articolelor revine în totalitate autorilor, în conformitate cu Legea nr. 206 din 27 mai 2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare. Autorul are obligația să supună articolul unui proces de analiză antiplagiat înainte de a-l preda redacției.

Articolele publicate sunt supuse legii copyright. Toate drepturile sunt rezervate Academiei Oamenilor de Știință din România, indiferent dacă se are în vedere întregul material sau numai o parte a acestuia, în special drepturile privind traducerea, retipărirea, reutilizarea ilustrațiilor, citatele, difuzarea prin mass-media, reproducerea pe microfilme sau orice alt mod și stocarea în baze de date. Sunt autorizate orice reproduceri, fără perceperea taxelor aferente, dacă este precizată sursa.

Nerespectarea acestor cerințe va atrage respingerea articolului. Trimiterea articolului către redacție constituie implicit acordul autorului în privința celor arătate.

Pentru mai multe detalii despre publicație, puteți accesa site-urile noastre: www.aosr.ro; www.stiintemilitare.eu.

Vă mulțumim!
Colegiul de Redacție